

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet samt om ändring av 97 a § lagen angående stämpelskatt, 3 § lagen om skattelättnader inom utvecklingsområdena och lagen om skattelättnader för sjöfarten

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås stiftande av en lag som gäller skattelättnader för investeringar inom utvecklingsområdet. Enligt förslaget skall en höjd avskrivning få göras på anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar som anskaffas i samband med att nya produktionsinrättningar och turistföretag grundas inom utvecklingsområdet under 1994—1997 samt i samband med att produktionsinrättningar och turistföretag som redan är verksamma inom utvecklingsområdet utvidgas eller förnyas väsentligt. Som maximiavskrivning föreslås den ordinarie avskrivningen på anläggningstillgångar ökad med 50 procent. Den höjda avskrivningen skall få göras för det år under vilket anläggningstillgångarna tagits i bruk och för de två följande skatteåren. Med utvecklingsområdet avses stödområde I och II enligt den regionalpolitiska lagstiftningen. Rätten enligt lagen angående stämpelskatt att på ansökan få tillbaka stämpelskatten på investeringar inom utvecklingsområdet föreslås bli bibehållen.

Det föreslås att systemet med skattelättnader för sjöfarten fortsätts så, att avdrag för isavgiftsklass skall få göras för fartyg som beställts under 1994—1996. Maximiavdraget föreslås

vara 3 procent av anskaffningsutgiften för fartyget, och det skall få göras för det år under vilket fartyget tagits i bruk och för det följande skatteåret. Förutsättningarna för tillämpning av avdraget för isavgiftsklass föreslås bli utvidgade så att avdrag skall få göras även för fartyg som beställts från utlandet. Nya fartygsanskaffningsreserveringar skall inte längre få göras.

Dessutom föreslås att 1982 års lag om skattelättnader inom utvecklingsområdena justeras så, att de anläggningstillgångar som skattelättnaden gäller skall, trots att de är befriade från förmögenhetsskatt, betraktas som tillgångar när kapitalinkomstandelen av företagsförmögenhet bestäms.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1994 och avses bli behandlad i samband med den. Avsikten är att lagarna skall träda i kraft vid ingången av 1994. Lagarna skall tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 1994. Stadgandet om kapitalinkomstandelen av företagsförmögenhet i lagen om skattelättnader inom utvecklingsområdena skall dock tillämpas första gången redan vid beskattningen för 1993.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna**1.1. Skattelättnader inom utvecklingsområdet**

Gällande skattelättnader inom utvecklingsområdet

En företagare som i enlighet med lagen om skattelättnader inom utvecklingsområdet (1073/89), nedan 1989 års skattelättnadslag, under 1990—1993 inom utvecklingsområdet grundar en ny produktionsinrättning eller ett nytt turistföretag eller som väsentligt utvidgar eller förnyar sin produktionsinrättning eller sitt turistföretag inom utvecklingsområdet, beviljas skattelättnader vid både inkomstbeskattningen och stämpelbeskattningen. Med utvecklingsområdet avses det utvecklingsområde som nämns i lagen om regionalpolitik (1168/88) och som definieras närmare i statsrådets beslut om baszoner och stödområden (1373/88) samt i inrikesministeriets beslut om stöd för skärgårdsområden (369/89).

Den lättnad som gäller inkomstbeskattningen utgörs av fri avskrivningsrätt för anläggningstillgångar som anskaffats i samband med att en produktionsinrättning grundas, utvidgas eller förnyas. Den skattskyldige får vid beskattningen, på det sätt han själv väljer, dra av avskrivningarna under det år egendomen tagits i bruk och under de fyra följande åren. Om han så önskar kan han sålunda avskryva hela anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar redan under det år då egendomen tagits i bruk. En förutsättning för avdragsrätt är att avskrivningarna även gjorts i bokföringen. Lagen tillämpas vid beskattningen för skatteåren 1990—1997.

Länsskatteverket återbetalar på ansökan den stämpelskatt som betalats för en överlåtelsehandling som gäller äganderätt till en fastighet och för en överlåtelsehandling som gäller en arrendetomt jämte byggnader, om fastigheten eller arrendetomten förvärvats under 1990—1993 för en ny produktionsinrättning eller ett nytt turistföretag som berättigar till de skattelättnader som beviljas inom utvecklingsområdet eller för utvidgande av en produktionsinrättning eller ett turistföretag. Stämpelskatten återbetalas bara till de delar som den hänför sig

till byggnader jämte tomtmark som är nödvändiga för företagets verksamhet.

Stadgandena om fri avskrivningsrätt, extra investeringsavdrag och frihet från förmögenhetsskatt i lagen om skattelättnader inom utvecklingsområdena (290/82), nedan 1982 års skattelättnadslag, tillämpas på investeringar som gjorts under 1982—1989. Eftersom den nämnda lagen tillåter att skattelättnaderna tillämpas under det år då anläggnings-tillgångarna tagits i bruk och under de nio följande skatteåren, kan skattelättnaderna tillämpas ännu vid beskattningen för 1998.

Fortsättande av skattelättnaderna inom utvecklingsområdet

Avskrivningsrätt och frihet från stämpelskatt. Vid ingången av 1993 reviderades företagsbeskattningen så att samfundsskattesatsen sänktes till 25 procent och skattebasen som motvikt breddades, bl.a. genom slopande av samfundens allmänna reserveringar och gallring bland andra skatteförmåner som hade minskande effekt på skattebasen. De tidsbestämda skattelättnaderna inom utvecklingsområdet ändrades dock inte i samband därmed under giltighetstiden av den lag som gäller dem. De förslag gällande skattelättnader inom utvecklingsområdet som har samband med reformen av företagsbeskattningen ingår i denna proposition.

De skattelättnader som beviljas inom utvecklingsområdet är en del av den regionalpolitiska lagstiftningen. Man har utgått från att skattelättnaderna främjar företagsetableringar inom utvecklingsområdet och därigenom bl.a. förbättrar sysselsättningen inom området. Strävan är att med allmänna medel stöda företagsetableringar inom utvecklingsområdet inte bara genom skattestöd utan också genom olika former av direkt stöd. Avsikten är att finansieringsstöd för företagsverksamhet skall beviljas från ingången av 1994 enligt regeringens proposition med förslag till lag om företagsstöd (RP 100/1993 rd). Enligt den nämnda lagen skall man kunna bevilja utvecklingsområdestöd, småföretagsstöd samt utvecklingsstöd för små och medelstora företag. I budgetpropositionen för 1994 ingår som regionalpolitiskt finansieringsstöd för de nämnda stödformerna

ett anslag om 527 miljoner mark. Dessutom föreslås bl.a. att för landskapsutvecklingspengar reserveras ett anslag om 75 miljoner mark, för regionalt transportstöd ett anslag om 110 miljoner mark samt för stödjande av små och medelstora företags investeringar och för management-understöd inom riskinvesteringsverksamheten ett anslag om sammanlagt 40 miljoner mark. Regionalpolitiska synpunkter inverkar också märkbart på den kanalisering av offentligt stöd som via Kera Ab och dess dotterbolag sker till företagen.

Det offentliga stöd som ges via beskattningen är förbundet med flera problem. På grund av skattelättnadernas natur är det inte möjligt att på samma sätt som i fråga om direkta stödformer noggrant utreda storleken av stödet och vem som kommer i åtnjutande av det. Detta försvarar bedömningen av stödåtgärdernas effekter. Eftersom en skattelättnadsförmån beviljas alla företag som etableras inom ett visst område, kommer skattelättnaderna att gälla även sådana investeringar som skulle företas även utan skattelättnadsförmånen. De utredningar som skattestyrelsen och statens ekonomiska forskningscentral företagit om utnyttjandet av de skattelättnader som beviljas inom utvecklingsområdet utvisar att skattelättnaderna har utnyttjats mest inom träförädlings- och livsmedelsindustrin samt inom förlags- och tryckeribranschen. Av utredningarna framgår också att det främst är de stora företagen som utnyttjar skattelättnaderna. En skattelättnadsförmån kan i flera fall utnyttjas bäst av sådana framgångsrika företag och koncerner som har verksamhet även utanför utvecklingsområdet. Däremot kan små företag som grundas inom utvecklingsområdet i flera fall inte under de första verksamhetsåren utnyttja en skattelättnadsförmån som ges i form av ökad avskrivningsrätt. De direkta stödformerna kan bättre än skattelättnader riktas direkt till de företag för vilkas verksamhetsbetingelser de har verklig betydelse.

Internationellt sett är systemet med skattelättnader inom utvecklingsområdet ett exceptionellt omfattande och förmånligt skattelättnadssystem. Det offentliga stöd som ges genom avskrivningssystemet är problematiskt även när maximibeloppen av det regionalpolitiska offentliga stödet bestäms. Det sammanlagda beloppet av investeringsstödet för utvecklingsområde och andra med det jämförbara investeringsstöd skall enligt lagen om företagsstöd få

utgöra högst 50 procent av det sammanlagda beloppet av investeringarna i anläggningstillgångar.

Det föreslås att stödandet av investeringar inom utvecklingsområdet genom skattelättnader fortsätts, men såtillvida begränsat att skattelättnadsförmånen, i stället för fri avskrivningsrätt, skall utgöras av rätt till en med 50 procent höjd maximiavskrivning enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. Den höjda avskrivningsrätten skall gälla investeringar som under 1994—1997 företas inom utvecklingsområdet och som gäller grundande, utvidgande eller förnyande av produktionsinrättningar eller turistföretag. Skattelättnadsavskrivningen skall få göras under det år då anläggningstillgångarna tagits i bruk och under de två följande åren, dvs. sammanlagt under tre år. Vid utnyttjande av maximiavskrivningen kommer till exempel anskaffningsutgiften för maskiner och inventarier att ha skrivits av till 70 procent på två år och till 83 procent efter tre år. På motsvarande sätt kommer 28 procent av anskaffningsutgiften för en industribyggnad att ha skrivits av på tre år. Skattelättnadsavskrivningen skall beviljas likadana produktionsinrättningar och turistföretag som enligt gällande lag.

Den regionala tillämpningen av 1989 års skattelättnadslag bestäms i enlighet med lagen om regionalpolitik samt de beslut som statsrådet och inrikesministeriet utfärdat med stöd av den. Lagen om regionalpolitik upphör att gälla vid årsskiftet. Regeringen har förelagt riksdagen en proposition med förslag till lagar om regional utveckling och om ändring av lagen om främjande av skärgårdens utveckling (RP 99/1993 rd). Enligt förslaget skall betydande ändringar företas i systemet med områdesindelning. Utvecklingsområdet och stödområdena skall definieras mer ingående genom statsrådets beslut. Genom statsrådets beslut skall också bestämmas om de skärgårdsområden som hör till utvecklingsområdet. Avsikten är att såväl lagen om regional utveckling som statsrådets beslut skall tillämpas från ingången av 1994.

Enligt förslaget skall den höjda avskrivningsrätten gälla stödområde I och II som anges i den nya regionalpolitiska lagstiftningen. Sålunda skall den föreslagna lagen tillämpas inom ett i någon mån snävare område än 1989 års skattelättnadslag. Enligt gällande lagstiftning täcker utvecklingsområdet 88 procent av Finlands yta och 47 procent av befolkningen.

Enligt en preliminär beräkning kommer utvecklingsområdet enligt den föreslagna lagstiftningen att täcka ungefär 60 procent av landets yta och 27 procent av befolkningen.

Det föreslås att giltighetstiden för friheten från stämpelskatt förlängs så att stämpelskatten återbetalas även i sådana fall då fastigheter som berättigar till skattelättnader har anskaffats under 1994—1997.

Förmögenhetsskattfrihet och kapitalinkomstandelen av företagsinkomst. Enligt 1982 års skattelättnadslag skall anläggningstillgångar som anskaffats för en ny produktionsinrättning eller ett nytt turistföretag som under 1982—1989 grundats inom utvecklingsområdet eller för utvidgande eller förnyande av en produktionsinrättning eller ett turistföretag inte betraktas som skattepliktiga tillgångar vid beskattningen för de skatteår som den fria avskrivningsrätten gäller. Den fria avskrivningsrätt som beviljas enligt den nämnda lagen gäller det år under vilket egendomen tagits i bruk och de nio följande skatteåren, vilket betyder att lagen kan komma att tillämpas ännu vid beskattningen för 1998.

I enlighet med principerna i den reform av beskattningen av kapitalinkomster och av företagsbeskattningen, som trädde i kraft vid ingången av 1993, kan en fysisk person eller ett dödsbo som bedriver näringsverksamhet beskattas för resultatet av näringsverksamheten och för andelen av resultatet av en näringsammanslutnings näringsverksamhet delvis som kapitalinkomst och delvis som förvärvsinkomst. Enligt inkomstskattelagen (1535/92) betraktas som kapitalinkomst, vilken beskattas enligt en skattesats om 25 procent, den skattskyldiges andel av näringsverksamhetens resultat upp till ett belopp som motsvarar en avkastning om 15 procent räknad på hans andel av den nettoförmögenhet som hört till näringsverksamheten. När kapitalinkomstandelen räknas ut beräknas nettoförmögenheten samt värderas tillgångarna och skulderna på det sätt som anges i förmögenhetsskattelagen (1537/92). Enligt 12 § förmögenhetsskattelagen bestäms ett företags nettoförmögenhet så att skulderna dras av från företags skattepliktiga tillgångar.

Enligt inkomstskattelagen och förmögenhetsskattelagen skall, när ett företags nettoförmögenhet bestäms, sådana anläggningstillgångar som är skattefria enligt 1982 års skattelättnadslag inte beaktas som tillgångar. Den frihet från förmögenhetsskatt som införts som skattelätt-

nad för investeringar inom utvecklingsområdet kan därigenom i det nya företagsskattesystemet vara till skada för den skattskyldige genom att det belopp av företagsinkomsten som skall räknas som kapitalinkomst sjunker avsevärt. Därför föreslås att 1982 års skattelättnadslag ändras genom att till lagen fogas ett stadgande, enligt vilket även sådana anläggningstillgångar som enligt lagen är skattefria tillgångar skall beaktas som tillgångar när kapitalinkomstandelen av den företagsinkomst som skall fördelas och kapitalinkomstandelen av en delägars andel i en näringsammanslutnings inkomst bestäms. Stadgandet har betydelse främst när värdet av byggnader och konstruktioner bestäms, eftersom värderingen av dem vid uträkningen av nettoförmögenheten sker på basis av beskattningsvärdet i de fall då beskattningsvärdet är större än den oavskrivna delen av anskaffningsutgiften för egendomen.

1.2. Skattelättnader för sjöfarten

Utvecklingen av lagstiftningen om skattelättnader

Sjöfartsbranschen har genom inkomstbeskattningen beviljats offentligt stöd genom att företagen tillåtit göra reserveringar som är avdragbara vid beskattningen samt förtida avskrivningar och extra avdrag. Skattelättnaderna enligt lagen om skattelättnader för sjöfarten (433/81) innefattade en möjlighet till beställningsavskrivning, rätt till avdrag för isavgiftsklass samt rätt att dra av fartygsanskaffningsreservering och klassificeringsreservering. Lagen gällde ursprungligen fartygsbeställningar och fartygsanskaffningsreserveringar som gjorts under 1981—1985. Genom en lag som gavs år 1985 (950/85) förlängdes lagens giltighetstid med fem år.

År 1990 inskränktes sjöfartnäringens skatteförmåner i samband med totalskattereformen så att beställningsavskrivning inte längre kunnat göras för fartyg som beställts efter 1990, och tiden för användande av klassificeringsreserveringarna förlängdes inte mera. De klassificeringsreserveringar som inte använts före utgången av 1995 räknas sålunda som skattepliktig inkomst för det nämnda året. Användningstiden för fartygsanskaffningsreserveringar och avdrag för isavgiftsklass förlängdes däremot med två år genom en lag (1101/90).

Genom en lag som gavs år 1992 (1543/92) förlängdes giltighetstiden för skattelättnaderna med ytterligare ett år. Fartygsanskaffningsreserveringar kan sålunda bildas ännu i bokslut för 1993 och avdrag för isavgiftsklass göras ännu på basis av fartyg som beställts under 1993.

Fartygsanskaffningsreservering. Den skattskyldige har rätt att från inkomsten av rederirörelsen dra av en fartygsanskaffningsreservering som han gjort i boksluten för 1981—1993. Lagen anger inget maximibelopp för reserveringen. En förutsättning för att fartygsanskaffningsreserveringen skall kunna dras av vid beskattningen är att en fartygsanskaffningsdeposition, som utgör hälften av reserveringens belopp, görs i Finlands Bank inom sex månader från utgången av räkenskapsperioden.

Fartygsanskaffningsdepositionen får lyftas med tillstånd av skattestyrelsen, när fartygsanskaffningsreserveringen används till anskaffning av ett fartyg på minst 19 registerton. Anskaffningsutgiften för fartyget är inte avdragbar vid beskattningen till den del som anskaffningsutgiften täckts med reserveringen. Det fartyg som anskaffas kan vara byggt utomlands och kan även vara begagnat. En ny fartygsanskaffningsreservering kan göras för samma skatteår under vilket en tidigare reservering används. En fartygsanskaffningsreservering behöver inte användas till att täcka anskaffningsutgiften för ett fartyg, utan den skattskyldige kan även bokföra reserveringen som inkomst vid beskattningen. Fartygsanskaffningsdepositionen får i detta fall lyftas tidigast efter två år från utgången av det skatteår från vars inkomster reserveringen dragits av. Fartygsanskaffningsreserveringarna skall enligt gällande lag användas eller bokföras som inkomst senast år 1998.

Avdrag för isavgiftsklass. En skattskyldig som under 1981—1993 beställer ett fartyg med en nettodräktighet av minst 19 registerton för att byggas i Finland i isavgiftsklass I A eller högre, får för det år under vilket fartyget tagits i bruk och för de tre följande skatteåren göra avdrag för isavgiftsklass från inkomsten av rederirörelsen. Det sista år då avdraget får göras är 1998. Avdraget utgör 3 procent av anskaffningsutgiften för fartyget. Eftersom avdraget beviljas för fyra år, innebär det ett extra slutligt avdrag om sammanlagt 12 procent vid inkomstbeskattningen.

Avdraget för isavgiftsklass har sedan år 1985 med tillstånd av finansministeriet fått göras

även från annan inkomst än från inkomst av rederirörelsen och även för fartyg som beställts från utlandet. I praktiken har dock just inte några tillstånd beviljats för fartyg som beställts från utlandet. Särskilt tillstånd att göra avdrag från annan inkomst än från inkomst av rederirörelsen har beviljats i fråga om fartyg som anskaffats i Finland och som används för transporter i samband med den skattskyldiges egen industriproduktion.

Fortsättande av skattelättnaderna för sjöfarten

Som redan konstaterats under "Fortsättande av skattelättnaderna inom utvecklingsområdet" reviderades företagsbeskattningen räknat från ingången av år 1993 så, att samfundsskattesatsen sänktes väsentligt och skattebasen i stället breddades. Fastän sänkningen av samfundsskattesatsen till 25 procent gäller även sjöfarten, ändrades inte ännu vid beskattningen för 1993 de faktorer som är av central betydelse vid uträkningen av den beskattningsbara inkomsten för företagen inom denna bransch, dvs. fartygsanskaffningsreserveringen och avdraget för isavgiftsklass, utan förslag om dylika ändringar görs i denna proposition.

Sjöfartsnäringen stöds med allmänna medel inte bara genom skattelättnader utan också genom flera direkta stödformer. Lagen om en förteckning över handelsfartyg i utrikesfart (1707/91) trädde i kraft vid ingången av år 1992. Till ett rederi som äger ett fartyg som är inskrivet i detta så kallad parallellregister betalas under vissa förutsättningar av statens medel ett stöd som motsvarar den förskotts-innehållning som verkställts på de sjöfarears sjöarbetsinkomst som arbetar ombord på fartyget samt arbetsgivarens socialskyddsavgift. För detta ändamål har i budgetförslaget för 1994 föreslagits att ett anslag om 80 miljoner mark reserveras. För stödande av anskaffningar av lastfartyg har föreslagits ett anslag om 69 miljoner mark. För understöd och räntestöd till skärgårdstrafiken har dessutom föreslagits anslag om sammanlagt 825 000 mark.

Vid en internationell granskning visar sig såväl fartygsanskaffningsreserveringen som avdraget för isavgiftsklass vara rätt unika former av skattelättnader. Av en utredning som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) gjort om de stödformer för

sjöfarten som är i bruk i medlemsländerna (DSTI/SI/MTC(92)14) framgår det att stödformer av liknande slag inte är i bruk i något annat av medlemsländerna i OECD. Av reserveringsformerna är närmast bara återanskaffningsreserveringen i bruk. Med hjälp av den kan man helt eller delvis hindra direkt beskattning av överlåtelsevinsten för ett fartyg. Genom att överlåtelsevinsten lämnats obeskattad minskar härmed den vid beskattningen avdragbara anskaffningsutgiften för det nya fartyg som anskaffas.

Nödvändigheten av skattelättnaderna är även beroende av den skattesats som tillämpas vid företagsbeskattningen. En allmän trend i de länder, där man under de senaste åren har genomfört skattereformer som bygger på en låg skattesats, har varit att man gallrat bland de skattelättnader som gäller specialbranscher.

Fartygsanskaffningsreservering. Med hjälp av en fartygsanskaffningsreservering kan ett företag reservera obeskattade tillgångar för en framtida fartygsanskaffning. I detta avseende är en fartygsanskaffningsreservering av liknande slag som en investeringsreservering. En investeringsreservering som avses i lagen om investeringsreserveringar (1094/78) uppfattades inom sjöfartsbranschen som alltför begränsande, närmast på grund av de användningsperioder som gäller användningen av reserveringen. Därför har fartygsanskaffningsreserveringen varit i bruk jämsides med investeringsreserveringen. Lagen om investeringsreserveringar har ändrats genom en lag (1366/91) så att investeringsreserveringar inte längre har fått bildas för räkenskapsperioder som löpt ut den 1 januari 1992 eller senare.

Eftersom en fartygsanskaffningsreservering inte behöver användas till anskaffning av ett fartyg, utan den kan fritt bokföras som inkomst, kan reserveringen även användas som en metod för resultatutjämning. En central motivering för nödvändigheten av fartygsanskaffningsreserveringar har i själva verket varit att de är lämpligare som resultatutjämningsreservering för sjöfartsbranschen än de lager- och driftsreserveringar som allmänt är i bruk inom andra branscher. Räknat från skatteåret 1993 kan lagerreserveringar dock inte längre dras av vid beskattningen och får samfunden inte heller längre göra vid beskattningen avdragbara driftsreserveringar.

Fartygsanskaffningsreserveringarna har dessutom ansetts motiverade som en metod att för

finansiering av fartygsanskaffningar spara inkomster från åren före anskaffningen. Med hjälp av fartygsanskaffningsreserveringarna kan behovet av upplåning minskas och därigenom rederiernas kapitalstruktur förbättras. Nödvändigheten av reserveringarna som en metod, genom vilken företagens finansieringsstruktur kan förbättras och företagen bereda sig för framtida investeringar, beror dock i väsentlig grad på den skattesats som tillämpas. I ett skattesystem som bygger på en låg skattesats har man utgått från att reserveringar inte längre behövs som en metod genom vilken till exempel företagets finansieringsstruktur kan förbättras allmänt eller företagen bereda sig för framtida investeringar.

Dessutom är det skäl att beakta att det nuvarande avskrivningssystem som tillämpas på fartyg redan i sig innehåller avskrivningar som sporrar till fartygsanskaffningar. Anskaffningsutgiften för ett fartyg får, enligt vad lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet stadgar om avskrivning på utgiftsresten av lösa anläggningstillgångar, dras av genom årliga avskrivningar om 30 procent, vilket internationellt sett är en synnerligen hög avskrivning på anskaffningsutgiften för fartyg. Samma avskrivningsprocent tillämpas bl.a. i fråga om företagets maskiner och inventarier, som i allmänhet har betydligt kortare livslängd än fartygen. När den maximala avskrivningsprocenten används, uppstår vid beskattningen en betydande överavskrivning i jämförelse med den bokföringsmässiga avskrivning som görs på basis av fartygets ekonomiska livslängd. En överavskrivning som dragits av vid beskattningen blir i allmänhet inte omedelbart föremål för beskattning ens när fartyget säljs, eftersom i ett system med avskrivning på utgiftsresten, försäljningsvinsten bokförs som inkomst endast indirekt genom att utgiftsresten av alla lösa anläggningstillgångar minskar. Systemet med avskrivning på utgiftsresten fungerar sålunda samtidigt som ett slags återanskaffningsreserveringssystem för lösa anläggningstillgångar som är underkastade förslitning.

I enlighet med principerna i företagsskatte-reformen föreslås att nya fartygsanskaffningsreserveringar inte skall få bildas räknat från ingången av år 1994. I fråga om fartygsanskaffningsreserveringar som bildats före 1994 skall situationen förbli oförändrad, vilket betyder att reserveringarna antingen skall bokföras som inkomst eller användas till täckande av

anskaffningsutgiften för ett fartyg senast under 1998.

Avdrag för isavgiftsklass. Det huvudsakliga syftet med avdraget för isavgiftsklass har ansetts vara understödjande av anskaffningar av tonnage som kan röra sig i isförhållanden. Behovet av avdraget har motiverats med att anskaffningsutgiften för isförstärkta fartyg är ungefär 10 procent större än anskaffningsutgiften för fartyg som inte är isförstärkta. Lastkapaciteten för isförstärkta fartyg är mindre än för andra motsvarande fartyg och bränsleförbrukningen är större än normalt. Dessutom kan det vara svårare att sälja ett dylikt fartyg än att sälja motsvarande fartyg som inte är isförstärkta.

Avdrag för isavgiftsklass har sedan 1978 fått göras endast för fartyg som beställts för att byggas i Finland. I regeringens proposition med förslag till lag om skattelättnader för rederirörelse (RP 235/1977 rd) motiverades kravet på att fartygen skall vara inhemska för erhållande av skattelättnad, främst med att man önskade stöda den finska varvsindustrin och sysselsättningen vid skeppsvarven. Dessutom har det sagts att skattelättnaden stöder Finlands exportindustri, som vid förhandlingar om fraktprissättning har kunnat hänvisa till det stöd som rederiet får.

Extra skattelättnader av det slag som avdraget för isavgiftsklass rimmar illa med den nuvarande låga skattesatsen och ett skattesystem som bygger på en bred skattebas. Sådana motsvarande extra investeringsavdrag som tidigare ingått i andra skattelättnadslagar har i samband med sänkningen av skattesatsen redan slopats. Fastän den bolagsskattesats som nu tillämpas är så låg som 25 procent, kunde det dock, om skattelättnader som länge varit i kraft skulle slopas helt, orsaka svårigheter för de rederier som idkar sjöfartsnäring och andra företag som haft fördel av skattelättnaden. Därför föreslås att avdraget för isavgiftsklass ännu skall bibehållas på ett sådant sätt, att dess årliga maximibelopp förblir oförändrat men att avdrag skall få göras under bara två skatteår. Det sammanlagda beloppet av avdraget för isavgiftsklass blir sålunda 6 procent av anskaffningsutgiften för ett fartyg.

Enligt gällande lag får avdrag för isavgiftsklass enligt huvudregeln göras bara för fartyg som beställts för att byggas i Finland. Fastän avdraget med särskilt tillstånd av finansministeriet kan göras också för fartyg som beställts

från utlandet, bör det anses att stadgandet kunde leda till diskriminering av utländska företag. Kravet på att fartygen skall vara inhemska kan tolkas så att det strider mot den allmänna princip i statsstödsreglerna i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet), enligt vilken sådana stöd av statens medel som snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen är förbjudna. Dessutom kan en skattelättnad som gäller bara inhemska beställningar tolkas som stridande mot artikel 14 i EES-avtalet. Enligt den nämnda artikeln skall avtalsparterna inte direkt eller indirekt beskatta produkter som härstammar från andra avtalsparter strängare än inhemska produkter. Därför föreslås att det krav stryks enligt vilket fartyget måste beställas från ett finskt skeppsvarv för att avdraget för isavgiftsklass skall godkännas. Förslaget innebär i detta avseende en betydande utvidgning av tillämpningsområdet för skattelättnaden.

2. Propositionens verkningar

Förslaget om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet betyder för den offentliga ekonomin att inflytandet av skatter flyttas fram till en senare tidpunkt och för företagen en möjlighet till räntefri kredit i fråga om betalningen av skatt. Genom förslaget beräknas maximiavskrivningarna på anläggningstillgångar öka årligen med ungefär 300 miljoner mark i jämförelse med att avskrivningarna skulle göras enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. För 1994 beräknas minskningen av skatteintäkterna dock bli liten, eftersom de dubbla avskrivningar som möjliggörs av lagen om temporärt höjda avskrivningar på produktiva investeringar (462/93) ännu kommer att vara i kraft det året. År 1995 beräknas de föreslagna höjda avskrivningarna, leda till att ungefär 50 miljoner mark mindre skatter uppbärs hos företagen.

Det föreslagna avdraget för isavgiftsklass är en extra, slutlig skattelättnad. Rederiföretagen beräknas årligen göra avdrag för isavgiftsklass till ett sammanlagt belopp av ca 60 miljoner mar. Detta betyder att de årliga skatteintäkterna minskar med ca 15 miljoner mar under 1994—1999.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet. I samband med beredningen har bl.a. utrikesministeriet, inrikesministeriet, trafikministeriet, handels- och industriministeriet, skattestyrelsen, Finlands Rederiförbund r.f. och Ålands Redarförening r.f. hörts.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

4.1. Samband med andra propositioner

Regeringen har förelagt riksdagen den ovan nämnda propositionen med förslag till lagar om regional utveckling och om ändring av lagen om främjande av skärgårdens utveckling. De föreslagna lagarna avses träda i kraft vid ingången av 1994. Utvecklingsområdet och stödområdena skall definieras närmare genom ett statsrådsbeslut som utfärdas med stöd av den nämnda lagen. Den regionala tillämpningen av den föreslagna lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet skall genom laghänvisningar bli kopplad till den definition av utvecklingsområdet som ingår i lagen om regional utveckling. En förutsättning för tillämpning av den lag som nu föreslås är sålunda att lagen om regional utveckling och det statsrådsbeslut som skall utfärdas med stöd av den träder i kraft vid ingången av 1994.

4.2. Samband med internationella fördrag och förpliktelser

De stödformer, som ingår i den regionalpolitiska lagstiftning till vilken skattelättnaderna inom utvecklingsområdet hör, skall i sin helhet anmälas till EFTA:s övervakningsmyndighet (ESA) när EES-avtalet träder i kraft. ESA godkänner gränserna för de nationella utvecklingsområdena och de stödintensiteter som är tillåtna. Det stöd som kumuleras från olika stödprogram får inte överstiga de stödtak som övervakningsmyndigheten bestämt.

Problem i anslutning till skattelättnaderna inom utvecklingsområdet är att det är svårt att uppskatta storleken och intensiteten av stödet samt att stödet fördelas ojämnt till företagen. Det stöd som beviljas i form av höjd avskrivningsrätt är särskilt problematiskt när man bestämmer totalbeloppen av det regionalpolitiska stöd som kommer att vara tillåtet efter att EES-avtalet trätt i kraft. En princip vid statsstöds kontrollen är att bestämma stödtaken enligt principen om maximal teoretisk stödintensitet. Då blir stödintensiteterna för skattelättnaderna i flera fall betydligt högre än den fördel som företagen i praktiken vinner genom skattelättnaden.

Frågan huruvida avdraget för isavgiftsklass är förenligt med principerna i EES-avtalet har granskats under "Fortsättande av skattelättnaderna för sjöfarten". I den föreslagna formen strider avdraget för isavgiftsklass inte mot principerna i EES-avtalet.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lag om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet

1 §. *Lagens syfte och dess regionala tillämpning.* Av 1 mom. framgår lagens syfte. Begreppet utvecklingsområde skall enligt 2 mom. bestämmas utgående från den definition på utvecklingsområde som ingår i förslaget till lag om regional utveckling. Med utvecklingsområde enligt den föreslagna lagen avses stödområde I och II inom det utvecklingsområde som

avses i det nämnda lagförslaget. Områdesindelningen skall bestämmas mer ingående i ett statsrådsbeslut.

2 §. *Investeringar som berättigar till skattelättnad.* En förutsättning för skattelättnad skall vara att den skattskyldige grundar en ny produktionsinrättning eller ett nytt turistföretag inom utvecklingsområdet eller i väsentlig grad utvidgar eller förnyar en produktionsinrättning eller ett turistföretag som grundats tidigare. Förutsättningarna för skattelättnaden är i dessa avseenden angivna på samma sätt som i 1989 års skattelättnadslag. Den höjda

avskrivningen skall tillämpas på investeringar som företagits åren 1994—1997. I rättspraxis har det ansetts att skattelättnader har kunnat tillämpas även på sådana utgifter som har uppkommit efter de tidsgränser som i skattelättnadslagen uppställts för grundandet av en produktionsinrättning, om investeringen utgör en helhet och byggnadsarbetena på produktionsinrättningen har inlets samt till betydande del utförts inom de tidsgränser som anges i lagen.

3 §. *Definition av produktionsinrättning och turistföretag.* I paragrafen definieras begreppen produktionsinrättning och turistföretag. Definitionerna motsvarar dem som ingår i 1989 års skattelättnadslag.

4 §. *Anläggningstillgångar som skattelättnaden gäller.* Stadgandet anger de anläggningstillgångar som skattelättnaden gäller. Begreppet anläggningstillgångar är detsamma som i 1989 års skattelättnadslag.

5 §. *Höjd avskrivning.* På sådana investeringar i anläggningstillgångar som skattelättnaden gäller skall en höjd avskrivning få göras. Maximibeloppet av avskrivningen föreslås vara 1,5 gånger beloppet av maximiavskrivningen enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. Den årliga maximiavskrivning som får göras på en fabriks- eller verkstadsbyggnad som berättigar till skattelättnad kommer sålunda att i stället för 7 procent vara 10,5 procent av den oavskrivna delen av anskaffningsutgiften för byggnaden. På motsvarande sätt kommer maximiavskrivningen på utgiftsresten av lösa anläggningstillgångar att i stället för 30 procent vara 45 procent. Den höjda avskrivningen skall få göras vid beskattningen för det år under vilket egendomen tagits i bruk och för de två följande åren.

I 2 mom. anges gränsen mellan de delvis överlappande tillämpningsområdena för den höjda avskrivning som föreslagits i 1 mom. och för den höjda avskrivning som avses i lagen om temporärt höjda avskrivningar på produktiva investeringar. Till den del som en anskaffning av anläggningstillgångar är sådan att vardera skattelättnadslagen kunde tillämpas på den, skall den skattskyldige få välja vilkendera lagen som skall tillämpas när anskaffningsutgiften för en nyttighet som utgör anläggningstillgångarna dras av. Om avskrivning på anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar görs enligt lagen om temporärt höjda avskrivningar på produktiva investeringar, skall för

samma avskrivningsobjekt inte heller under senare år få göras avskrivning på det sätt som avses i 1 mom.

6 §. *Partiell överföring av verksamhet.* Paragrafen gäller sådana fall då den skattskyldige har överfört en del av sin affärsverksamhet till ett dottersamfund som avses i 3 § (1540/92) lagen om koncernbidrag vid beskattningen. Det företag som fortsätter den affärsverksamhet som överförs får då göra en höjd avskrivning, fastän företaget inte självt gjort den investering som berättigar till skattelättnad. För att hindra kumulering av skattelättnadsavskrivningen skall stadgandet tillämpas bara i de fall då överlåtelsen till dottersamfundet har skett för ett värde som motsvarar den vid beskattningen oavskrivna delen av anskaffningsutgiften.

7 §. *Stadganden om bokföring och deklarationsskyldighet.* Enligt paragrafen skall skattelättnadsavskrivningen vara bunden till bokföringen och skall sådan utredning lämnas som behövs när beskattningen verkställs. Stadgandet om deklarationsskyldighet motsvarar vad som i förordningen om skattelättnader inom utvecklingsområdet (1211/89) tidigare stadgades om deklarationsskyldighet.

8 §. *Ikraftträdande.* Enligt stadgandet skall lagen träda i kraft den 199 . Lagen skall tillämpas vid beskattningen för skatteåren 1994—2000.

1.2. Lag angående stämpelskatt

97 a §. Det föreslås att 1 mom. justeras så att definitionen på utvecklingsområde motsvarar den definition som ges i förslaget till lag om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet. Hänvisningen till inkomstskattelagen föreslås bli justerad så att den motsvarar gällande lagstiftning.

1.3. Lag om skattelättnader inom utvecklingsområdena

3 §. Till paragrafen fogas ett stadgande enligt vilket anläggningstillgångar som enligt paragrafen är skattefria vid förmögenhetsbeskattningen likväl skall betraktas som tillgångar när den nettoförmögenhet som utgör grund för kapitalinkomstandelen av företagsinkomst räknas ut. Värderingen av företagsförmögenheten

sker på det sätt som stadgas i förmögenhets-skattelagen.

1.4. Lag om skattelättnader för sjöfarten

6 §. Enligt 1 mom. skall avdrag för isavgiftsklass få göras även för fartyg som beställts åren 1994—1996. På basis av dylika fartygsbeställningar skall avdrag dock få göras bara vid beskattningen för det år under vilket fartyget tagits i bruk och för det följande skatteåret. Avdraget skall beviljas även för fartyg som anskaffats från utlandet.

8 a §. I denna paragraf som föreslås bli fogad till lagen stadgas om rätt för den skattskyldige att lyfta en fartygsanskaffningsreservering i Finlands Bank, om näringsverksamheten upphör eller företaget har försatts i konkurs.

Lyftandet av depositionen skall kunna ske med stöd av ett intyg som skattebyrån utfärdar.

14 §. För beaktande av den ändring som föreslagits i 6 §, föreslås att 1 mom. ändras så att 6 § skall tillämpas vid beskattningen för 1994—1999.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1994. Lagarna skall tillämpas första gången vid beskattningen för 1994. Den ändring i 1982 års skattelättnadslag som gäller uträknandet av kapitalinkomstandelen av företagsinkomst skall dock kunna tillämpas redan vid beskattningen för skatteåret 1993, varvid kapitalinkomstandelen fastställs första gången.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

L a g**om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet**

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Lagens syfte och dess regionala tillämpning

I denna lag stadgas om skattelättnader som beviljas vid inkomstbeskattningen för främjande av produktionsverksamhet och turistföretagsverksamhet inom utvecklingsområdet.

Med utvecklingsområdet avses i denna lag stödområde I och II inom det utvecklingsområde som statsrådet utsett med stöd av lagen om regional utveckling (/).

2 §

Investeringar som berättigar till skattelättnad

En skattskyldig som bedriver näringsverksamhet och under 1994—1997

1) inom utvecklingsområdet grundar en ny produktionsinrättning eller ett nytt turistföretag, eller

2) utvidgar sin produktionsinrättning eller sitt turistföretag inom utvecklingsområdet eller förnyar dess maskinpark, anordningar eller inventarier så, att

a) produktionsinrättningens produktionsförmåga eller produktionens förädlingsgrad ökar väsentligt, eller

b) turistföretagets kapacitet ökar väsentligt eller dess kvalitetsnivå stiger väsentligt,

har rätt att dra av anskaffningsutgiften för de anläggningstillgångar som anskaffats för den nya produktionsinrättningen eller det nya turistföretaget eller för utvidgande eller förnyande av produktionsinrättningen eller turistföretaget, på det sätt som stadgas i denna lag.

3 §

Definition av produktionsinrättning och turistföretag

I denna lag avses med produktionsinrättning

1) inrättningar som tillverkar eller förädlar produkter industriellt,

2) handelsträdgårdar, plantskolor, pälsdjursfarmer, fiskerier, fiskodlingsanstalter och

torvproduktionsanläggningar, om de utgör en från jordbruk fristående rörelse, samt

3) arbetsrörelser som huvudsakligen tillverkar eller förädlar produkter.

I denna lag avses med turistföretag

1) hotell, motell och andra med dem jämförbara inkvarteringsrörelser,

2) en förplägnadsrörelse som ägaren till en inkvarteringsrörelse bedriver i samband med denna, samt

3) inkvarteringsverksamhet som bedrivs i samband med jordbruk, om verksamheten utgör en från jordbruket fristående rörelse.

4 §

Anläggningstillgångar som skattelättnaden gäller

Med en produktionsinrättnings anläggningstillgångar avses lösa anläggningstillgångar som är underkastade förslitning samt byggnader och konstruktioner som används som fabrik, verkstad, kraftstation eller lager eller för något annat ändamål som direkt hänför sig till produktionsinrättningens verksamhet.

Med ett turistföretags anläggningstillgångar avses lösa anläggningstillgångar som är underkastade förslitning samt byggnader och konstruktioner som används för ändamål som direkt hänför sig till turistföretagets verksamhet.

5 §

Höjd avskrivning

Med avvikelse från vad som stadgas i 30 och 34 §§ lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/68) har den skattskyldige rätt att från anskaffningsutgiften för sådana anläggningstillgångar, som avses i 2 § och som han använder i produktiv verksamhet eller i turistverksamhet, vid beskattningen för det skatteår under vilket de anläggningstillgångar tas i bruk som anskaffats för den nya produktionsinrättningen eller det nya turistföretaget eller för utvidgande eller förnyande av en produktionsinrättning eller ett turistföretag, samt för de två följande skatteåren såsom

avskrivning dra av högst det med 50 procent höjda beloppet av maximiavskrivningen enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet.

Avskrivning som avses i 1 mom. får inte göras på anskaffningsutgiften för sådana anläggningstillgångar för vilka avskrivning gjorts med stöd av lagen om temporärt höjda avskrivningar på produktiva investeringar (462/93).

6 §

Partiell överföring av verksamhet

En skattskyldig, som fortsätter sådan affärsverksamhet som dess modersamfund tidigare bedrivit och som överförs till den skattskyldige på det sätt som avses i 52 a § lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet, har rätt att vid beskattningen dra av anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar som hör till den verksamhet som överförs till den skattskyldige att bedriva, som om den själv hade gjort en i 2 § nämnd investering som modersamfundet gjort, om överlåtelsepriset på anläggningstillgångarna var den del av anskaffningsutgiften som modersamfundet inte avskrivit vid beskattningen.

7 §

Stadganden om bokföring och deklarationsskyldighet

En förutsättning för att avskrivningar enligt denna lag skall kunna dras av vid beskattningen är att anskaffningsutgiften för anläggningstillgångarna har dragits av såsom avskrivningar på samma sätt i den skattskyldiges bokföring. Anskaffningsutgiften för de anläggningstillgångar som skattelättnaden gäller och de avskrivningar som gjorts på utgiften skall specificeras så tydligt i bokföringen att de lätt kan särskiljas från andra utgifter. För verkställandet av beskattning skall den skattskyldige lämna sådan utredning som behövs för beviljande av skattelättnaden.

8 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den
199 .

Lagen tillämpas vid beskattningen för skatteåren 1994—2000.

2.

Lag

om ändring av 97 a § lagen angående stämpelskatt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 97 a § 1 mom. lagen den 6 augusti 1943 angående stämpelskatt (662/43), sådant det lyder i lag av den 8 december 1989 (1074/89), som följer:

97 a §

Länsskatteverket återbetalar på ansökan stämpelskatt som har betalats för en överlåtelsehandling som gäller äganderätt till en fastighet inom det utvecklingsområde som avses i lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet (/) och för en överlåtelsehandling som gäller en arrendetomt jämte byggnader i en stad inom utvecklingsområdet. En förutsättning för återbetalning av

stämpelskatten är att överlåtelsen har skett under 1994—1997 och mottagaren har förvärvat fastigheten för en sådan ny produktionsinrättning eller ett sådant nytt turistföretag eller för sådan utvidgning av en produktionsinrättning eller ett turistföretag som avses i den nämnda lagen. Är lokaliteterna i en ny byggnad efter det byggnaden har blivit färdig huvudsakligen i sådana inrättningar eller företags besittning som bedriver produktions-

verksamhet som avses i den nämnda lagen, återbetalas stämpelskatten för en ovan nämnd överlåtelsehandling även till ett aktiebolag eller andelslag som avses i 10 § 10 punkten inkomstskattelagen (1535/92), om bolaget eller andelslaget ansöker om detta.

Denna lag träder i kraft den
199 .

På stämpelskatt som har betalats för överlåtelser som skett 1990—1993 tillämpas de stadganden som var gällande när denna lag trädde i kraft.

3.

Lag

om ändring av 3 § lagen om skattelättnader inom utvecklingsområdena

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 3 § lagen den 16 april 1982 om skattelättnader inom utvecklingsområdena (290/82) som följer:

3 §

Anläggningstillgångar som har anskaffats för en ny produktionsinrättning eller ett nytt turistföretag som avses i 2 § eller för utvidgning eller förnyelse enligt den nämnda paragrafen, räknas inte såsom skattepliktiga tillgångar vid förmögenhetsbeskattningen för de skatteår som nämns i samma paragraf. Anläggningstillgångar som avses i denna paragraf räknas dock som tillgångar vid uträkningen av den nettoförmögenhet som avses i 41 § inkomstskatte-

lagen (1535/92) som utgör grund för kapitalinkomstandelen av företagsinkomst.

Denna lag träder i kraft den
199 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1994. Lagen tillämpas dock även vid beskattningen för 1993, om den skattskyldige framställer yrkande om detta och lämnar behövlig utredning i sin skattedeclaration.

4.

Lag

om ändring av lagen om skattelättnader för sjöfarten

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 18 juni 1981 omskattelättnader för sjöfarten (433/81) 6 § 1 mom. och 14 § 1 mom., sådana de lyder i lag av den 30 december 1992 (1543/92), samt fogas till lagen en ny 8 a § som följer:

6 §

En skattskyldig som under 1981—1993 beställer ett fartyg med en nettodräktighet av minst 19 registerton för att byggas i Finland i finsk isavgiftsklass I A eller högre har rätt att vid beskattningen för det skatteår under vilket fartyget har tagits i bruk och för de tre följande

skatteåren från inkomsten av rederirörelsen utom övriga tillåtna avdrag varje år dra av ett belopp som utgör 3 procent av anskaffningsutgiften för fartyget (*avdrag för isavgiftsklass*). En skattskyldig som under 1994—1996 beställer ett fartyg som avses ovan för att byggas i Finland eller i utlandet, har rätt att vid

beskattningen för det skatteår under vilket fartyget har tagits i bruk och för det följande skatteåret från inkomsten av rederirörelsen vartdera året dra av ett belopp som utgör 3 procent av anskaffningsutgiften för fartyget.

8 a §

Om den skattskyldige upphör med sin näringsverksamhet och det inte är fråga om fusion eller om den skattskyldiges egendom överlämnas till konkurs, räknas en fartygsanskaffningsreservering som skattepliktig inkomst för det skatteår under vilket näringsverksamheten upphört eller beslutet om försättande i konkurs fattats. Den skattskyldige har då rätt

att lyfta fartygsanskaffningsdepositionen i Finlands Bank. Skattebyrån utfärdar ett intyg åt den skattskyldige över rätt att lyfta fartygsanskaffningsdepositionen.

14 §

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1981. Den tillämpas vid beskattningen för 1981—1995. Lagens 6 § tillämpas likväl även vid beskattningen för 1996—1999 och stadgandena i 7—11 §§ om fartygsanskaffningsreservering även vid beskattningen för 1996—1998.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 11 oktober 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Minister Ilkka Kanerva

2.

Lag**om ändring av 97 a § lagen angående stämpelskatt**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 97 a § 1 mom. lagen den 6 augusti 1943 angående stämpelskatt (662/43), sådant det lyder i lag av den 8 december 1989 (1074/89), som följer:

Gällande lydelse

97 a §

Stämpelskatt som har betalats för en överlåtelsehandling som gäller äganderätt till fastighet inom utvecklingsområdet enligt lagen om regionalpolitik (1168/88), vilket har fastställts genom statsrådets beslut av den 28 december 1988 om baszoner och stödområden (1373/88) samt inrikesministeriets beslut av den 26 april 1989 om stöd för skärgårdsområden (369/89), och för en överlåtelsehandling som gäller arrendetomt jämte byggnader i en stad inom utvecklingsområdet återbetalas av länskatteverket på ansökan, om överlåtelsen har skett 1990—1993 och mottagaren har förvärvat fastigheten för en sådan ny produktionsinrättning eller ett sådant nytt turistföretag eller för sådan utvidgning av en produktionsinrättning eller ett turistföretag som avses i lagen om skattelättnader inom utvecklingsområdet (1073/89). Är lokaliteterna i en ny byggnad efter det byggnaden har blivit färdig huvudsakligen i sådana inrättningar eller företags besittning som bedriver i lagen om skattelättnader inom utvecklingsområdet nämnd produktionsverksamhet, återbetalas stämpelskatten för en ovan nämnd överlåtelsehandling även till ett aktiebolag eller andelslag som avses i 10 § 9 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (1240/88), om bolaget eller andelslaget ansöker om detta.

Föreslagen lydelse

97 a §

Länskatteverket återbetalar på ansökan stämpelskatt som har betalats för en överlåtelsehandling som gäller äganderätt till en fastighet inom det utvecklingsområde som avses i lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet (/) och för en överlåtelsehandling som gäller en arrendetomt jämte byggnader i en stad inom utvecklingsområdet. En förutsättning för återbetalning av stämpelskatten är att överlåtelsen har skett under 1994—1997 och mottagaren har förvärvat fastigheten för en sådan ny produktionsinrättning eller ett sådant nytt turistföretag eller för sådan utvidgning av en produktionsinrättning eller ett turistföretag som avses i den nämnda lagen. Är lokaliteterna i en ny byggnad efter det byggnaden har blivit färdig huvudsakligen i sådana inrättningar eller företags besittning som bedriver produktionsverksamhet som avses i den nämnda lagen, återbetalas stämpelskatten för en ovan nämnd överlåtelsehandling även till ett aktiebolag eller andelslag som avses i 10 § 10 punkten inkomstskattelagen (1535/92), om bolaget eller andelslaget ansöker om detta.

Denna lag träder i kraft den
199 .

På stämpelskatt som har betalats för överlåtelser som skett 1990—1993 tillämpas de stadganden som var gällande när denna lag trädde i kraft.

3.

Lag**om ändring av 3 § lagen om skattelättnader
inom utvecklingsområdena**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 3 § lagen den 16 april 1982 om skattelättnader inom utvecklingsområdena (290/82) som följer:

Gällande lydelse

3 §

Anläggningstillgångar, som har anskaffats för sådan ny produktionsinrättning eller sådant nytt turistföretag eller för sådan utvidgning eller förnyelse av produktionsinrättning eller turistföretag som avses i 2 §, räknas inte såsom skattepliktiga tillgångar vid statsbeskattningarna för de i samma paragraf nämnda skatteåren.

Föreslagen lydelse

3 §

Anläggningstillgångar som har anskaffats för en ny produktionsinrättning eller ett nytt turistföretag som avses i 2 § eller för utvidgning eller förnyelse enligt den nämnda paragrafen, räknas inte såsom skattepliktiga tillgångar vid *förmögenhetsbeskattningen* för de skatteår som nämns i samma paragraf. *Anläggningstillgångar som avses i denna paragraf räknas dock som tillgångar vid uträkningen av den nettoförmögenhet som avses i 41 § inkomstskattelagen (1535/92) som utgör grund för kapitalinkomst-andelen av företagsinkomst.*

*Denna lag träder i kraft den
199 .*

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1994. Lagen tillämpas dock även vid beskattningen för 1993, om den skattskyldige framställer yrkande om detta och lämnar behövlig utredning i sin skattedeklaration.

4.

Lag**om ändring av lagen om skattelättnader för sjöfarten**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 juni 1981 om skattelättnader för sjöfarten (433/81) 6 § 1 mom. och 14 § 1 mom., sådana de lyder i lag av den 30 december 1992 (1543/92), samt *fogas* till lagen en ny 8 a § som följer:

Gällande lydelse

6 §

En skattskyldig som under 1981—1993 beställer ett fartyg med en nettodräktighet av

Föreslagen lydelse

6 §

En skattskyldig som under 1981—1993 beställer ett fartyg med en nettodräktighet av

Gällande lydelse

minst 19 registerton för att byggas i Finland i finsk isavgiftsklass I A eller högre har rätt att vid beskattningen för det skatteår under vilket fartyget har tagits i bruk samt för de tre följande skatteåren från inkomsten från rederirörelsen utom övriga tillåtna avdrag varje år dra av ett belopp som utgör 3 procent av anskaffningsutgiften för fartyget (*avdrag för isavgiftsklass*).

Föreslagen lydelse

minst 19 registerton för att byggas i Finland i finsk isavgiftsklass I A eller högre har rätt att vid beskattningen för det skatteår under vilket fartyget har tagits i bruk och för de tre följande skatteåren från inkomsten av rederirörelsen utom övriga tillåtna avdrag varje år dra av ett belopp som utgör 3 procent av anskaffningsutgiften för fartyget (*avdrag för isavgiftsklass*). *En skattskyldig som under 1994—1996 beställer ett fartyg som avses ovan för att byggas i Finland eller i utlandet, har rätt att vid beskattningen för det skatteår under vilket fartyget har tagits i bruk och för det följande skatteåret från inkomsten av rederirörelsen vardera året dra av ett belopp som utgör 3 procent av anskaffningsutgiften för fartyget.*

8 a §

Om den skattskyldige upphör med sin näringsverksamhet och det inte är fråga om fusion eller om den skattskyldiges egendom överlämnas till konkurs, räknas en fartygsanskaffningsreservering som skattepliktig inkomst för det skatteår under vilket näringsverksamheten upphört eller beslutet om försättande i konkurs fattats. Den skattskyldige har då rätt att lyfta fartygsanskaffningsdepositionen i Finlands Bank. Skattebyrån utfärdar ett intyg åt den skattskyldige över rätt att lyfta fartygsanskaffningsdepositionen.

14 §

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1981. Den tillämpas vid beskattningen för 1981—1995. Lagens 6 § och stadgandena i 7—11 § om fartygsanskaffningsreservering tillämpas likväl även vid beskattningen för 1996—1998.

14 §

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1981. Den tillämpas vid beskattningen för 1981—1995. Lagens 6 § tillämpas likväl även vid beskattningen för 1996—1999 och stadgandena i 7—11 §§ om fartygsanskaffningsreservering även vid beskattningen för 1996—1998.

*Denna lag träder i kraft den
199 .*

